

fremtidig elektrificering kun skal omfatte banens indre strækning og i hvert fald ikke længere end til Farum.

Allerede ved overtagelsen var det klart, at bygningen af S-banen til bycentret — og dermed elektrificering af den indre del af Slangerupbanen — ikke umiddelbart ville finde sted, således at banen indtil videre måtte drives som en almindelig jernbane.

Det var hensigten, når overtagelse havde fundet sted, at gennemføre en tiltrængt forbedring af driften på banen ved gennemførelse af en hyppigere toggang og indsættelse af bedre rullende materiel. Disse forbedringer nødvendiggjorde en ombygning af det lette og dårlige spor samt tilvejebringelse af sikringsanlæg på stationerne.

På grund af den ringe tæthed af befolkning på den yderste del af banen, og idet udflytsrejserne fra København i det væsentlige ikke går udover Farum, er strækningen fra Farum til Slangerup væsentlig ringere benyttet end den øvrige del af Slangerupbanen. Ved statens overtagelse af banen var det da også forudsat, at nævnte foranstaltninger til forbedring af driften på banen indtil videre kun skulle gennemføres på strækningen indtil Farum. Disse arbejder er blevet udført.

Nu er det imidlertid nødvendigt, såfremt banedriften på strækningen Farum—Slangerup skal fortsætte, at investere betydelige beløb i denne strækning. Det vil være nødvendigt at udveksle alle sporskifter på banen og foretage hårdt tiltrængte moderniseringer af bygningerne. Dertil kommer, at det rullende materiel, som er overtaget fra privatbanen og hidtil har været bibeholdt på denne strækning, nu er udslidt og må fornyes.

Alle disse foranstaltninger kræver en øjeblikkelig investering på ca. 2 mill. kr. Dertil kommer, at der i de førstkommande år må foretages en gennemgribende udveksling af sveller m. v., således at vedligeholdelsesudgifterne vil vokse betydeligt i disse år.

Under hensyn hertil har jeg foranlediget foretaget beregninger over banens status, hvis resultater foreligger i lovforslagets bemærkninger. Det vil heraf ses, at underskuddet for strækningen fra Farum til Slangerup for driftsåret 1952—53 udgør det meget betydelige beløb af ca. 450 000 kr., og det ses også, at dette underskud har været stigende gennem årene.

Under hensyn hertil, og idet den tilstedeværende trafik uden gene for beboerne og de udflytsrejsende vil kunne bestrides af rute- og lastbiler, finder jeg det ikke forsvarligt nu at anvende yderligere ca. 2 mill. kr. til de tidligere nævnte påkrævede eengangsinvesteringer for at fortsætte driften.

Statsbanerne agter, såfremt det høje ting kan tiltræde, at banedriften indstilles på strækningen fra Farum til Slangerup, og såfremt koncession kan opnås, at etablere en *rutebilforbindelse mellem Farum og Slangerup* med tilslutning i Farum til tog mod og fra